

GELUKKIG GROEIEN IN DE LIEFDE

In elke mens zijn twee krachten terug te vinden: veiligheid en groei. Bij het vaststellen van veiligheid zal de mens verdedigend opstellen. Daarentegen drijft de voorwaartse groei naar heelheid, ook vanuit de drang om zijn uniekheid te vinden. Bij veel mensen overweegt de veiligheidsbehoefte op de groei-behoefte.

In **liefdesrelaties** is de **groefactor** van vitaal belang. Hierbij gaat het er niet alleen om **zelf** te kunnen groeien in de relatie, maar ook om de **ander** de kans te geven zijn of haar groei te **vervolledigen**.

Het groeiproces van de mens is altijd een volstrekt unieke aangelegenheid, die de levensgeschiedenis van deze mens steeds unieker en persoonlijker maakt. Want al groeiend geeft elke mens ook steeds meer actief en doelbewust richting aan het eigen groeiproces. En tevens is het een groeien naar een eigen levenshouding waarin men de **verantwoordelijkheid** voor het **eigen leven** en dat van **anderen** aanvaardt en op zich neemt. Dit groeiproces geldt voor de partner ook altijd als een oproep en een stimulans om zelf mee te groeien.

Zo leidt dit groeiproces in een **liefdesrelatie** tot een **drievoudig jawoord**. Het **eerste** jawoord spreekt bevestigend uit dat men samen een relatie blijvend wil uitbouwen. Het **tweede** jawoord is er een dat elke partner aan zichzelf geeft als een bevestiging dat men zich met blijvende inzet aan de zelfactualisering toewijdt. Hieruit kan men het **derde** jawoord laten groeien dat de bereidheid bevestigt om het proces van "*heelwording*" samen met de partner blijvend voort te zetten. Met andere woorden ze zijn niet langer afhankelijk van elkaar, maar wel aan elkaar afhankelijk, wederzijds bevestigd door een vrijwillige keuze voor elkaar. In die *liefde* leeft het besef dat *groeien* en laten *groeien* het doel is, wederzijds. Zo'n groeiproces kent licht-en schaduwzijden, verrukkelijke hoogten en pijnlijke conflicten en teleurstellingen. Deze vormen de bestanddelen voor een dynamische groei tot een realistische liefdesrelatie waarin het **geluk** op een realistische wijze beleefd kan worden. Het **uitbouwen** van zo'n **liefdesrelatie** is een nooit volbrachte taak en vraagt dus een levenslange inzet en toewijding.

Het gaat om het gevoel echt gezien te worden door de ander en juist daardoor is er tegelijk het ervaren van een grote zichtbaarheid voor zichzelf.

Het zelfconcept is dan ook een complexe aangelegenheid. Hierin zijn tevens veel ervaringen uit een ver en nabij verleden opgeslagen. Elke mens heeft het verlangen naar een uitgezuiverd zelfbewustzijn. Dit is alleen mogelijk indien de liefhebbende mens ons een spiegel voorhoudt waarin we onszelf niet(meer)vervormd kunnen en durven aanschouwen

Deze wederkerige ervaring van zichtbaarheid laat hen ook een sterk gevoel van verwantschap ervaren. Door de ander lief te hebben leert men zichzelf kennen.

Ook Jurgen Willi onderstreept in zijn boek *Duurzame liefde* dat het geluk berust op de mogelijkheid elkaar als persoon te laten groeien. Slechts in dialoog met de ander wordt de mens zelfbewust, ontplooit en verwezenlijkt hij zichzelf tot een rijper individu. Zo zijn geliefden het levende milieu waarin men vormgevend op elkaar inwerkt en elkaars persoonlijkheid ontwikkelt en versterkt.

Een liefdesrelatie is een relatie die steeds in **verandering** is, steeds op zoek is naar nieuw evenwicht. Het gaat vooral om het **evenwicht** tussen **eigenheid** en **verbondenheid**, afstand en nabijheid,

onafhankelijkheid en afhankelijkheid. Het gaat om een balansevenwicht dat telkens opnieuw moet worden gezocht. Het is als een balanceren op het slappe koord.

Liefde is een actieve penetratie van kennis: in het zich geven in de liefde en het doordringen tot de ander vindt men wezenlijk elkaar, bereikt men het wezen van elkaar tot in de kern. Zo is liefde een niet aflatend actief streven naar elkaar, een met wilskrachtige inzet streven tot in de wezenskern toe.

De liefdesrelatie kan pas dan gelukkig bloeien wanneer er een intense wederzijdse zelfonthulling plaatsvindt. In de samenspraak gebeurt een wederzijdse zelfonthulling, en wel om de kern van het eigen wezen ter sprake te brengen, om het diepste zelf het woord te bieden. Dit is ook pas mogelijk wanneer er de bereidheid is om de partner in de meest intieme privé-wereld binnen te laten en een oprechte belangstelling te tonen voor de privé-wereld van de ander. Zonder samenspraak vervreemden partners van elkaar, ontstaat er zelfvervreemding, zonder samen horen is er geen samenhangigheid.

Zo is geluk een plicht: elke mens zou alles moeten doen opdat hij het geluk mag vinden. Het gaat om de plicht die diepe tevredenheid te vinden die de ultieme zin geeft aan het leven.

Zijn wij allen niet geroepen om "HEEL" te worden, zoals Hij ons heeft gedroomd..